

Beszámoló

A Communitas Alapítvány által meghirdetett Alkotói Ösztöndíj film, televízió, rádió és multimédia kategóriájában pályáztam *Álmok a szabadban* c. kísérleti kisjátékfilm tervemmel.

Az *Álmok a szabadban* c. kísérleti kisjátékfilm két ismeretlen, névtelen lány egymásra találását járja körül. A lányok álmaikban találkoznak csupán, realitásuk nem folyik össze sosem, sőt, azt sem tudjuk meg, hogy valaha életük során látni fogják-e egymást ébrenlétben. Amikor elmerülnek a tudatalattijuk perifériáján létrejött álomban, találkoznak egymással, vagyis valahol, egy másik dimenzióban együtt vannak. Külön élnek, mégis együtt álmodnak. Ez a dimenzió más, mint a valóság, paradox módon valósabb érzelmekkel fűtött és olyan szeretetet rejt, amit ébrenléti állapotukban nem tapasztalnak. Találkozásaik alatt kommunikálnak egymással, néhol szavak nélkül, talán az erdő suttogásán keresztül, de érzik, megértik és tudatják egymással, hogy merre kell menniük a valós világban, vagy mire kell figyelniük, ha felébrednek ahhoz, hogy érezhessék egymást, s majd az éjszaka eljövetelével újra egymással álmodjanak. A film egyaránt a szerelmet, a megmagyarázhatatlan emberi vonzódást, a megérzések vezérelte tiszta és ösztönös vágyódást festi le. Az álmok furcsa és megmagyarázhatatlan mivolta övezi ezt a tökéletes szerelmet, erős intenzitást. Feltesszük a kérdést, hogy lehet-e igazi, tartós ez a kapcsolat, ha mindketten másképp gondolkodnak éberben. Egyikük a találkozások által átszellemülten, mámorosan keresi álombéli párját, másikuk pedig szkeptikusságot álcázva fejezi ki tehetetlenségét azzal szemben, hogy inkább választaná állandó életének az álmot, azt a világot kettejük csendességében, mintsem az elszürkült mindennapjait.

Előkészületek

Az Alkotói Ösztöndíjra benyújtott pályázatom pozitív elbírálásban való részesülése után 2022. júniusában kezdetét vette a munkafolyamat első fázisa, az előkészületek és a forgatás – és egyben utazás – megtervezése. Útiterv pontosítása, rendezői és vizuális koncepció megerősítése, utazási módok letisztázása. Alkotótársammal a június és július hónapokat azzal töltöttük, hogy különböző helyszíneket és útiterveket keresgélünk Erdély-szerte. Így jutottunk végül arra a következtetésre, hosszas tanakodásokat és szervezéseket követően, hogy kirándulásunk főbb célpontjai Erdély-szerte a természeti látványosságok lesznek, többek között, a Medve-tó, illetve – Szováta környéke, a havasrekettyei Menyasszony fátyol vízesés, Nagyszeben és környéke – a Szászsebestől három km-re fekvő Vörös Szakadék, a

hargitafürdői Kossuth Szikla, Nagydorján környéke, a Tordai hasadék. Az útvonalterv – ahogy az lenni szokott – sok tekintetben változott útközben, de mindig tekintettel voltunk arra, hogy elegendő időt szánjunk utazásra, kirándulásra, képi anyagok rögzítésére és figyelmesen körüljárjuk ezeket a szép természeti látványosságokat.

Filmtervünk vizuális koncepciója gyakorlati és adminisztratív, valamint kreatív okokból olyan módon alakult, hogy telefonos felvételeket terveztünk készíteni. A telefon, mint kamera azért volt jó és hasznos technikai eszköz, mert könnyedén tudtuk olyan helyeken kezelni és használni, ahol videókamerával nehezebben lehetett volna felvételeket készíteni, pl. barlangokban, vízeséseknél, hosszabb kirándulások, túrák alkalmával. Az Alkotói Ösztöndíj közel egynegyedét elköltöttük technikai felszerelés vásárlására (mobiltelefonnal használható kézi gimbal, telefon kamerájára rögzíthető optikák, mikrofon, hangfelvevő készülék), ez kb. 2500 RON összeget igényelt.

Kirándulás, képi anyagok rögzítése

Útnak indultunk augusztus elején, mindössze két-két hátizsákkal, a megfelelő, immár megvásárolt technikai felszereléssel. Kirándulásunk 14 napon át tartott, vonattal és autóbusszal, illetve nagyon sokszor gyalog közlekedtünk. A vonat- és autóbuszjegyek, illetve az utazás többi költsége – szállás, étkezés – kb. 3000 RON összeget igényelt.

Az utazás alatt több, nem várt nehézségbe ütköztünk, hiszen hamar kiderült számunkra, hogy akármennyire is igyekeztünk a lehető legkevesebb ruhát, személyes tárgyat bepakolni hátizsájkjainkba, mégsem sikerült annyira minimálisra csökkenteni a csomagunkat, hogy közben kényelmesen túrázzunk és a technika épségére, a felvételek igényességére is maradéktalan figyelmet fordíthassunk. Mindazonáltal, nem csüggedtünk, azzal a gondolattal vittük véghez az utazást, hogy amit elkezdünk, azt nagyon is érdemes befejezni – legalábbis folytatni – rengeteg izgalmas helyen jártunk, a rendezői koncepcióba illő álomzerű helyeken tanyáztunk, naplementéket néztünk és erdők hűvösében sétáltunk. Rengeteg képi anyagot gyűjtöttünk, monológokat, párbeszédet találtunk ki és írtunk meg, jelenteken gondolkodtunk és játszottuk el ezeket.

A rendezői koncepcióban leírtak alapján és a kirándulás varázslatos helyein járkálva sokkal közelebb kerültünk ahhoz a két névtelen, lélekben egymásra találó szereplőhöz, akiket megálmodtunk. Az álmjelenetek, illetve a vonaton játszódó jelenetek több létjogosultságot nyertek, ahogy élőben, reális időben, igazi élményként éltük meg őket.

A kirándulás alatt sok képi anyagot rögzítettünk – bár ezeknek túlnyomó része nem videó, hanem inkább hangulatfotó, a film atmoszféráját idéző anyagként használható – ezek pedig még inkább

megalapozták elképzelésünk arról az álomvilágról, amelyet ez a két szereplő megél, bejár, megtapasztal.

A kirándulás végéhez közeledve arra a következtetésre jutottunk, hogy fáradozásaink semmiképpen nem voltak hiábavalóak, rengeteg olyan helyszínt és környezetet találtunk, amelyek esetleges jelenetek leforgatásához tökéletes választásnak bizonyulnak majd a jövőben – mindezek mellett azt is kénytelenek voltunk belátni, hogy egy bizonyos újragondolást igényel a szervezés, tervezés fázisa – könnyebb csomagokkal, jobban kigondolt technikai felszereléssel kell útnak indulni, illetve csak a vonaton játszódó és forgatandó jelenetek alkalmával utazni vonaton, a városok, helyek közötti távokat autóval érdekesebb megtenni.

A történet, amelyet megálmodtunk, bennünk él és sokkal színesebb, élőbb koncepcióra, gondolatokra, ötletekre tettünk szert a Communitas Alapítvány által megajánlott Alkotói Ösztöndíj révén tett kirándulásunk által.

Mindazonáltal, az Alkotói Ösztöndíjnak köszönhetően, egy másik projektem is elkészült idén, egy kísérleti kisjátékfilm, amely Bréda Ferenc: *Az elszállt szitakötő* c. novelláskötetének szabad adaptációja, újragondolása.

Köszönettel,

Farkas Ágnes Anna